

Q. XII. 14.



In causa Successionis
matris. iudicium facit de
Marescotis Advocat. Coll. Bononiensis.

D. Hortensia Corridoria mater olim
D. Caroli Antonij de Bruidis ultimo
loco defuncti excludenda a suc-
cessionem d. sui filii per DD. Anto-
nium et Vincentium de Bruidis
patruos magnos ejusdem Caroli

Bononiae
Typis Tatti Bonaghi
1705

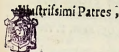
17



THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE
LIBRARY



Mutinen. Successionis.



Illustrissimi Patres,



Am quoad bona existentia in Ditione Mutinensi, quàm quoad bona existentia in Territorio Saxoli, videtur D: Hortensia Corridoria Mater olim D: Caroli Antonij de Braidis vltimo loco defuncti, excludenda à successione d. sui Filij per DD. Antonium, & Vincentium de Braidis Patruos Magnos eiusdem Caroli; Si quidem dispositio iuris Communis in §. Igitur in authent. de hered. ab intest. in

auth. defuncto C. ad Tertul. in auth. unde sumitur, & §. 1. instir. eodem, deferens iustuosam Filij successionem Matri, correctâ reperitur per Statutum Mutinæ in Rubr. 151. lib. 2., & per aliud Statutum Saxoli in Rubr. 89. pariter lib. 2. excludentia Matrem propter agnatos; Quæ Statuta tanquàm fundata in onesta causa conseruandi agnationem, & diuitias in masculis, per quos Familie manutinentur, & per quos in Republica maiora onera sustinentur; Et fundata in alia ratione, quòd per ea fit reuersio. Tùm ad ius diuinum, nam Moyse ore Dei responsus accepit, quòd si Filij masculi supersint, Fæminæ non succedant, vt numeri cap. 27., Tùm ad ius consuetudinarium Italie; Etenim in Italia introducta erat consuetudo, antequam à Classe Pisana sub excidio Amalphitano inuenirentur leges Imperiales cum quibus hodiè viuimus, vt extantibus masculis Fæminæ non succederent; Tùm deniq; ad ius scriptum, quoniam secundum leges duodecim Tabularum, & ius Prætorium, Fæminæ per masculos remanebant exclusæ, vt de his omnibus eleganter cæteris relatis agit Rot. in Nepeſin: legitima 26. Aprilis 1697. §. absque coram R. P. D. Muto, panes Cardinal. Albic. de inconstan. in iudic. dec. 69. num. 13., & seqq. Non est dubium, quin dd. Statuta sint fauorabilia, & quin tanquam talia seruari, & attendi debeant, Gratiam. discept. 449. num. 20., & seq. Mans. consult. 398. num. 28. cum seq., ac consult. 640. num. 36., & 37., Rocce. disput. iur. cap. 38. num. 11., Bonden. collect. legal. 31. num. 103., & 104., Palm. Nep. alleg. 251. n. 16. cum seqq., Modern. Constantin. ad Statut. Urb. in tit. de Status. exclusiu. Filiar. annot. 39. artic. 1. num. 11. cum seqq. tom. 2. ac alibi passim.

Et quamuis, vt intret d. exclusio Statutaria, secundum opinionem Rotæ Romanæ (latissimè tamèn improbatam à D: Marco de Septimanis egregio Aduocato Florentino in allegatione impress. Florentia in Causa de Franceschis, vbi penè infinitos allegat, & D. Palm. Nep. in tom. 3. d. à se collect. d. 247. num. 3., vbi duas columnas DD. refert, ac à Rot. Flor. panes eundem d. 248. num. 5., & dec. 249. num. 2. eodem tom. 3., vbi ferè innumeros colligit) requiratur vtraque subiectio, personarum nempe excludentium, & bonorum, Constantin. ad Statut. Urb. in tit. de Statut. exclus. Filiar. annot. 39. artic. 2. num. 133., Rot. coram Royas dec. 104. num. 3., dec. 364. num. 9. vsque ad 17. p. 5. dec. 323. num. 10. p. 15., dec. 171. num. 3. p. 16. rec., Quæ sanè duplex subiectio videtur deficere in casu, dùm si discurremus de Statuto Mutinæ; Istud licèt habeat sub se personas excludentes, quæ

quæ supponuntur à longo tempore Mutinæ contraxisse domicilium, & habeat sub se bona Ditionis Mutinensis, non tamen habet bona Saxoli, quæ proprijs, & particularibus Statutis, ac legibus subiiciuntur: *Si verò discurremus de Statuto Saxoli*; Istud cum non porrigat vires ultra suum Territorium, non habet sub se nisi bona Defuncti existentia inter suos fines, non autem personas excludentes; Proinde Matris exclusio primo aspectu ex d. defectu vtriusque subiectionis, fundata non videtur, prout in terminis Matris dicebat *Ceph. cons. 309. num. 2. tom. 3. Gob. consult. 84. num. 5.* cum alijs supra citatis.

Nihilominus prædd. non attentis, contra Matrem sine dubio est resoluendum. Nam quid quid sit de alia celebri questione, nempe an ad supplendum defectum vtriusque subiectionis secundum proximè recensitam opinionem, requisitæ, fieri possit combinatio Statutorum pro admittendis Agnatis ad exclusionem Matris, & aliarum Faminarum a bonis plurium Territoriorum Circà quam questionem licet exponere alterius opinionis Rot. Rom., plures antea tibus temporibus inclinauerint in negatiuam opinionem, etsi maiora iuris fundamenta essent pro affirmatiua, nempe pro combinatione, vt magistraliter ostendunt *de Luc. de success. ab intest. disc. 4. num. 5., & de Statutar. success. §. 14. per tot. Bellon. iun. cons. 74., Altograd. cons. 93. num. 28., & seq. lib. 1.*; Attamen nostris temporibus dicta alia negatiua opinio *Rota Romana* amplius sequi non debet, quia sub Pontificatu S. M. Innocentij XI., agnitis mediante matura discussione, illius insubstantia, & præiudicio, quod asseribat Reipublicæ, & Nobilibus Familijs, fuit de anno 1680. per speciale Constitutionem eiusdem Summi Pontificis abrogata, vt testatur *Modern. Constantin. ad Statut. Urb. d. annot. 39. artic. 2. num. 144. cum seqq. fol. 127. tom. 2.*; Et liquet ex eadem Constitutione impress. penes part. 18. rec. in fin. tom. 2., & penes *Adden. ad Pamphil. dec. 338.*, ac penes *de Luc. de Statutar. success.*, vbi d. Insignis Doctor sub §. 7. num. 8. vterius aduertit, d. Constitutionem quoad successiones posterum deferendas etiam in locis non subiectis Pontifici, attendendam saltè esse tanquam doctrinam, vel auctoritatem magistralem, quod quoque in Causa Florentina tenuit D. *Palm. Nep. inter dec. à se collect. dec. 247. num. 12. §. Vnde de primo, & repetijt Rot. Flor. penes eundem dec. 249. num. 3. tom. 3.*, Ratio autè vterior esse potest, quia etiam extra Statum Ecclesiasticum viget ratio vniuersalis Economica, & Politica seruandi Familias, pro qua ultra iuris fundamenta, supracitata Pontificia constitutio edita fuit.

Certi tamen iuris est, quòd ambulando etiam cum vestigijs dictæ iam ferè antiquatæ, & aboletæ opinionis, Adhuc sine dubio casus præsens ex pluribus videtur extra omnem difficultatis aleam.

Et inter alia: Primò quia non subsistit in facto, quòd respectu Statuti Saxoli, quamuis adsit subiectio bonorum, deficiat subiectio personarum; Nam vnus ex Patris excludentibus, nempe D. Antonius est Cuius saxolensis origine propria, & paterna; Alter vero, nempe D. Vincentius est Cuius origine paterna; Vndè dici nequaquam possunt forenses, cum subditi Originarij quocumque vadant, semper remaneant subditi loci eorum originis, illique dicantur quodammodo hypothecati, vt ait *Bald. in l. adoptionem num. 3. C. de adept., Paitel. expedit. 97. num. 21. Rot. Flor. penes Palm. d. dec. 248. num. 45. tom. 3.*, Et hinc processit conclusio, quòd per translationem incolatus ad alias partes, domicilium originis nunquam ammittitur, *Bartol. in l. quæstrum ff. de legatis 3. Amaya. in l. Cuius 7. num. 72. cum seqq.*

seqq., *Surd. cons.* 343. num. 30., *Flamin. Ross. cons.* 6. num. 23., & 24. lib. 1.
Mans. consult. 494. num. 11., latè *Zabl. ad Statut. Fauen. lib.* 6. Rubr. 11. num.
 3. cum seqq. tom. 2., *Iou. de Solemnit. in contract. min. gloss.* 18. num. 52. versic.
nec est nouum, *Ganauer. dec.* 48. num. 35. & per tot., *Rot. coram Duran. dec.* 31.
 num. 2. cum seqq., *Rot. Flor. penes Palm. d. dec.* 248. n. 41. cum seqq. tom. 3. In
 specie quòd sufficiat ad consequendam ciuilitatem Filij, origo Patris in loco, de
 quo agitur, quia Filij quoad Ciuilitatem, Patris sequuntur originem, *Bart. in l.*
assumptio S. Filius in prin., & *l. final. S. item rescripsit num.* 4. ff. *ad municip.*,
Bald. cons. 334. num. 1. lib. 4., *Mans. consult.* 494. num. 7., & 495. num. 1.,
Seminat. contr. 25. num. 10. *Rot. Flor. penes Palm. d. dec.* 249. num. 13. tom. 3.,
Rot. Rom. dec. 279. num. 17., & seq., ac *dec.* 455. num. 12. coram *Ludouis*, & in-
 ter *rec. dec.* 364. num. 8. p. 5. tom. 1., *dec.* 66. num. 21. p. 16., *d.* 188. n. 4. p. 17.
 Nec refert, quòd licet domicilium originis amitti, nec immutari possit, tamen amit-
 ti valeant commoda successionum ab eo resultantia deferendo habitationem pro-
 priae originis, *Rot. Flor. penes Palm. d. dec.* 248. num. 56. & *dec.* 249. numer. 7.
 tom. 3.

Quoniam prætermisso, quòd ne nostri Patru priuari possent beneficio d. Statuti Sa-
 xoli, satis fuisset, vt in d. loco, illiusque districtu habitasset illorum Nepos vlti-
 mo loco defunctus, & illorum Frater prædefunctus, vt Statuit Imperator in *l.*
scimus S. illud C. de Agricol., & censit. lib. 11. vbi ait - Cum enim pars quo-
 dammodo Corporis eius per cognationem in fundo remanebat, non videtur neque
 abesse, neque peregrinari, Maneat itaque Domino ius inconcusum, donec eius
 vel antiquitas, vel posteritas, vel cognatio in agro remaneat, ipse videatur ibi
 residisse; Per quem Textum infert in proposito nostro *Bart.*, quòd si extat Statu-
 tum, vt quis non gaudeat eius beneficio, nisi habitet, si tamen per coniunctos,
 aut Fratres, vel Filios domicilium habetur, etiam qui abest, dicitur esse in Ca-
 su Statuti, quam Sententiam iterum docuit idem *Bart. de reprasal. q.* 7., eumque
 secuti fuerunt *Bald. cons.* 234. per tot. lib. 1. *Soccin. cons.* 292. num. 4. *Roland. à*
Val. cons. 79. num. 30. lib. 2.; *Ruin. cons.* 200. num. 6., & 13. lib. 5., *Cephal.*
cons. 246. num. 27., & 30., *Bursat. cons.* 189. num. 3., *Gratian. discept.* 484.
 n. 21. cum seqq., *Riminald. Iun. cons.* 275. in fin., *Surd. cons.* 461. num. 20., quos
 omnes per eadem verba refert, & sequitur *Mans. consult.* 494. num. 10. *Boer.*
decis. 272. num. 2.

Additur, quòd vnus eorundem Patruorum, nempè D. Vincentius semper retinuit bo-
 na, & domum in Territorio Saxoli etiam in Communione cum eodem Carolo, de
 cuius hereditate agitur, & tēpore præsertim estiuo in eadem Ditioe simul cum
 Genitore Filij Defuncti, & cum ipso Filio, ac ipsamet D. Hortensia Matre quoli-
 bet anno cohabitauit, quod exuberat ad ostendendam continuationem domicilij
 eiusdem Vincentij, cum ad hunc effectum satis fuisset sola retentio in eodem loco
 domus cum aliquo famulo ad illius custodiam, latè *Rot. dec.* 188. num. 20. cum
 seqq. p. 17. *dec.* 9. num. 6., & *dec.* 431. num. 1. p. 18., In *Nullius*, seu *Senoga-*
lien. bonorum 13. Martij 1697. S. *Adstipulantibus coram R. P. D. Muro*, & 10.
Decembris 1698. S. *Hac in ordine coram eodem*: Generalitèr quòd ex retentione
 bonorum stabiliū in loco originis, probetur animus ibi domicilium conseruandi,
Cephal. cons. 451. num. 129., & prius num. 125. lib. 4., *Surd. cons.* 343. num. 32.,
 & *cons.* 346. num. 12., *Menoch. cons.* 329. num. 37., *Altegrad. cons.* 27. num. 20.
Mans. consult. 60. num. 29. versic. ita si nulla, & num. 30. lib. 1., ac *consult.* 494.

num. 5. cum seq., Mascard. de probat. conclus. 534. num. 2. in prim. edit., Card. de Luc. de iurisdic. disc. 89. num. 7., Bonden. colluct. legal. 31. num. 45., & 65. Balduc. dec. in tit. de dot. dec. 38. n. 70., Rot. Flor. panes Palm. d. dec. 248. n. 55. tom. 3., Rot. Rom. panes Viuian. de iur. patr. lib. 6. cap. 1. num. 33. ad fin. ibi -- nec distraxerat bona, qua habebat in patria, coram Dunozet dec. 154. num. 4. ad fin., optimè omninò viden. eadem Rot. in Rec. dec. 364. num. 3. & seqq. p. 5. vbi ex retentione bonorum in Territorio Ferrariæ, firmatur, Ferrarensem, qui per longum tempus habitauerat Mutinæ in Curia Serenissimi Ducis, non posse dici Forensensem.

Multò minus refert, quòd Statutum Saxoli Rubr. 12. lib. 1. reputet forenses omnes subditos, qui habitauerint per quinque annos extrà domicilium Saxoli, & vltèrius in Rubr. 14. eiusdem lib. 1. ob non habitationem tanti temporis, illos priuet bonis, ea-que applicet Fisco.

Etenim vltà quòd in facto non subsistit, quòd agnati, de quibus agitur, & præsertim D. Vincentius habitauerit extrà Territorium Saxoli per quinquennium, dùm, vt supra fuit dictum, vsque in præsentem diem ibi semper retinuit domum apertam, & bona indiuisa cum defuncto, ad idemque Territorium Saxoli se contulit quolibet anno tempore æstiuo, quod ex supra allegatis sufficit prò conseruatione domicilij in eodem loco, etsi idem Vincentius aliud domicilium Mutinæ eodem tempore retinuerit, quia plura domicilia eodem tempore in diuersis locis, & regionibus retineri possunt, l. assumptio §. iuris prudentibus ff. ad municip., l. labco ff. eodem, Menoch. conf. 329. num. 36., Gratian. discept. 623. num. 25. Cyriac. contr. 273. num. 19., Aliograd. conf. 28. num. 4., Tranchedin. consulti. 31. num. 15., De Luc. de renuntiis. disc. 18. num. 8., de success. disc. 19. num. 5., disc. 20. num. 57. & 8., de regal. disc. 83. num. 11. Saminat. contr. 25. num. 15., Rot. Flor. coram Prccol. decis. 46. num. 11., & panes Palm. Nep. d. dec. 248. num. 47. cum seqq. tom. 3., vbi quòd in habente duo domicilia, tanto magis attendi debet domicilium originis, si in hoc ad sint bona: quia duo ^{dominia} ~~domicilia~~ magis ligant, quàm vnum, Rot. coram Buratt. dec. 804. num. 3., dec. 811. num. 7., & in rec. dec. 137. num. 13. p. 5., dec. 172. num. 11. p. 8., dec. 188. num. 19. p. 17., dec. 431. num. 8 p. 18.

Insuper quod quoque in iure demonstrat inapplicabilitatem citatarum Rubricarum Statuti Saxoli, extat, quòd etiam in erronea hypothesi, quòd ambo dd. Patruì semper habitassent Mutinæ; Adhuc non contrauenisent dd. Rubricis, cum non se contulissent ad habitandum extrà dominium Principis Saxoli, sed ad aliam Ciuitatem eiusdem Principis, ad quem dominium Saxoli deuoluitur est, quo Stante non dicuntur deseruisse locum Saxoli sue originis, sed domicilium domicilio addidisse, vt eruditè firmat Rot. Flor. penes d. D. Palm. Nep. d. dec. 248. num. 51. ibi -- Addimus originarium, si transfert domicilium suum intrà Prouinciam, & regnum, non censeri deserere locum sue originis, vt docet Bald. in auth. sed omninò C. Ne vxor prò merito, quem refert, & sequitur Alex. in addit. ad Bartol. in l. assumptio §. iuris prudentibus in verb. præsumitur habere ff. ad municip.; Et translatio domini in aliam Ciuitatem, & prouinciam non arguit renunciationem iuris originis l. 3. ff. de mun., & honor., l. Senatores ff. de Senat., Et potius domicilium nouum additur domicilio originis, quàm illud amittatur, d. l. Senatores, & l. adoptionem, l. prima C. de adopt. Carlenal. de for. compet. disput. 2. q. 2. num. 138. Quibus addo ego D. Consiliar. Balduc. sub tit.,

de dot. dec. 38. num. 69., ubi in suo casu admittit hanc veram conclusionem, & illam postea declinat, quia ibi Marchio Gauotti in iudicio, & extra declarauerat deseruisse domicilium Sauong; Et in terminis originarii castri S. Felicis habitantis Muting, Cephal. conf. 309. per tot., & praesertim num. 80., & conf. 310., Pigant, ad Statut. Ferrariae Rubr. 98. num. 42. fol. 461. ibi -- *Hac vna ratione Troilus quidam de Robertis Mutinensis successit Ferraria, & Ioannes de Blanchis Ferrariensis successit in Territorio Castelnetri districtus Mutinensis, Cesar Troitus successit Mutina de anno 1613. ex Decreto Consilij Iustitiae ad bona Lucretia Lombardina, & D. Alexander Cananus anno 1630. ad bona Mutina de hereditate D. Heleonora de Cananis, Gob. consult. decisu. 110. num. 62. ubi aduertit, id seruatum fuisse in Calibus allegatis per Pigant., quia Ferrarienses, & Mutinenses erant sub eodem Principe, & num. 66. cum Bertazol., & Menoch. admittit, quod subditi eiusdem Principis non dicuntur Forenses, quamuis diuersi Territorij.*

Potissimum redactio dominij Saxoli sub Ducatu Muting facit cessare dd. Rubricas 12., & 14., quia illae non fuerunt ordinatae principaliter contemplatione populationis Terrarum, oppidorum, & Villarum Territorij Saxoli, sed contemplatione in genere retinendi populatum dominium eiusdem Principis, vt ibi -- *nel nostro Dominio*, & etiam depromitur ex subsequenribus Rubricis, Proinde queniadmodum si sub Principe Saxoli transisset per possibile Ciuitas Mutinae, illiusque Districtus, potuissent sine dubio Originarii Saxoli, non obstantibus dd. Rubricis, absque nota forensitatis transire ad habitandum Mutinae, in illiusque ~~Territorio~~ polse facere in hoc contrario casu transitus Saxoli sub eodem Ducatu Mutinae, cum idem operetur oppositum in opposito, quod propositum in proposito, l. Iulianus § si venditor, & § si Procurator ff. de act. empti., l. final. C. de Senten., Mans. consult. 495. num. 17.

Et hinc insignis l. C. Ioannes Baptista Laderchius in rescripto concessionis licentiae Saxolensibus habitandi extra Territorium Saxoli, dummodo in Ciuitate, vel districtu Mutinae, apposuit clausulam *quatenus opus sit, & non aliter*, per quam dictionem voluit ostendere, etiam ipsum tunc temporis dubitasse, non adfuisse aliquam necessitatem petite licentiae, Barbos. tractat. var. dict. 312. num. 2.

Et hinc pariter quotidie videmus, non obstante quod Statutum Saxoli rigorosissime prohibeat alienari bona, in Forenses, & non subditos, vt in Rubr. 52. lib. 2.; Nihilominus postquam dominium Saxoli redactum est, sub eodem Ducatu Muting, passim absque aliqua licentia, vel dispensatione permittitur Mutinensibus acquisitio bonorum in eodem Territorio Saxoli; Argumentum sane euidens pro demonstrando, quod Mutinenses postquam dominium Saxoli fuit vnitum dominio Muting, amplius non sunt, nec habentur pro forensibus, aliter in eos non posset fieri alienationes, vt in puncto loquendo de successione Mutinensis in Territorio S. Felicis ait Cephal. conf. 309. num. 80. versic. & in proposito lib. 3.

Clarius non applicantur dd. Rubricae, & signanter d. Rubr. 12., quia ille absolute non reputant forenses Saxolenses habitantes per quinquennium extra statum, nec illos absolute priuant, sed in duplici tantummodo circumstantia, nempe vel habitationis sine licentia, vel habitationis sine rationabili causa, vt ibi -- *Senza nostra licenza, & de nostri Successori, & senza ragionevole causa da essere per tale giudicata &c.*, Unde dum in Casu infra ostenditur concurre-

re, Tūm licentiam, Tūm rationabilem causam habitandi extrā statum, dupliciter allegatę Rubricę non obstant, nec sunt applicabiles.

Concurrit enim licentia, quia Serenissimus Dux Cęsar. de anno 1599. 18. Octobris generaliter concessit licentiam omnibus Saxolensibus se conferendi ad habitandum extrā Statum Saxoli, dummodō venirent ad habitandum Mutinę, vel in agro Mutinensi; Et quamvis hęc licentia principaliter respiciat solam dispensationem a Rubr. 14. infligente non habitantibus penam priuationis bonorum, vt patet, dum Comunitas Saxoli solum supplicauit pro moderatione d. Rubricę, & dūm d. Serenissimus Dux Cęsar in concessione antedictę licentię vsus fuit restrictiuis verbis -- *non obstante statuto predicto*. Nihilominus quia statim ac fuit concessa eadem licentia, successit in necessariam consequentiam Vnus ex casibus expressę exceptuatis, & exemptis ab ipsa Rubr. 12., nempe habitatio cum licentia: Hinc *imposterum eadem Rubr. 12.* quoad Saxolenses habitantes Mutinę, vel in agro Mutinensi remansit absque necessitate precise dispensandi quoad ipsam, inefficax, & subingressa fuit regula, quod dispensatus ad vnum, censetur dispensatus ad omnia, quę veniunt in consequentiam, & possunt fieri cum ipsa dispensatione, *Card. de Luc. de Canonie. disc. 5. n. 3. in fin., & disc. 13. num. 11.*

Concurrit similiter rationabilis causa, ob quam dicti Patruī potuerint non habitare Saxoli, dum Mutinę, & in agro Mutinensi habebant, & habent bona, & in eadem Ciuitate Mutinę exercent negotium publicum Alutarij, & vnus illorum in eadem Ciuitate Mutinę exercebat Ministerium [REDACTED].

In specie quod sit rationabilis causa non habitandi in loco originis ad effectum excusandi ab ammissione beneficiorum statuti, exercitium alicuius Mercaturę, & artis, etiam si per longissimum tempus habitatum fuerit alibi per Text. in l. nihil ff. de captiu., in terminis Mercatoris alibi habitantis ex causa Mercaturę, firmarunt Amaya in lib. 10. C. tit. 39. num. 110., Carl. Ant. de Luc. ad Gratian. cap. 181. num. 1., Antonell. de temp. leg. lib. 2. cap. 15. num. 5., Adden. ad Burat. dec. 211. num. 8., & in Nepefina legitima 11. Iunij 1697. §. non impugnabant coram R. P. D. Muto, Et generaliter in terminis cuiuscumque exercentis aliam artem extrā patriam, vel ibi manentis gratia etiam colendi agros a se conductos, latissimę quāpluribus abundē relatis Mans. consult. 60. n. 13. cum pluribus seqq., & consult. 494. n. 8., saminat. contr. 25. num. 12.

Vtērius quod demonstrat, dd. Rubricas, & signanter d. Rubricam 12. non esse adaptabilem, est, quod inter agnatos prætendentes excludere matrem, adest Clericus, seu Sacerdos, qui licet quoad partes fauorabiles per modum Priuilegij possit vti Laicali Statuto Saxoli pro excludenda Matre, tamen non ligatur separatis, & omnino distinctis Rubricis 12., & 14. sibi preiudicialibus, quia speciale est in Ecclesijs, & Ecclesiasticis personis, posse vti per modum Priuilegij Statutis, & Constitutionibus Laicorum, & illa, ac illas reicere, in quantum faciunt contrā se ipsos, *Rot. dec. 231. num. 12., & seqq. p. 10., vbi sub num. 14. aduertit id sine difficultate procedere, quando agitur de dispositionibus diuersis, & separatis; Et in Romana dotis, & fructuum 15. Martij 1694. §. etenim coram Benincasa impress. panes Constantin. ad statut. vrb. dec. 103. n. 18. tom. 3.*

Secundō principaliter versamus extrā terminos dictę antiquatę quęstionis, quia Statutum Mutinę, vbi obiit D. Carolus, de cuius hereditate agitur, disponit fauore Agnati;

Agnatorum ad exclusionem Matris, de hereditate defuncti, prout est quoddam ius vniuersale nullo loco circumscriptum, quo casu non dicitur extendere vires extra suam iurisdictionem; & in consequentiam comprehendit bona etiam in alijs Territorijs sita, quatenus nempe subsunt hereditati, vt post *Francisc. de Rampon. super Statut. Ferrarię penes Calderin. cons. 34. in fin. in tit. de Testam.*, super varijs Statutis Italię firmarunt *Alex. cons. 44. n. 7. versic. alio casu lib. 5.*, *Decian. cons. 53. n. 9. vsque in fin. lib. 5.*; *Cyos. cons. 132. n. 6. & 7.*, *Cephal. cons. 309. n. 25. cum seqq. tom. 3.*, *Bursat. cons. 246. num. 4. versic. cum ideo, Cauagnol. consult. 6. num. 40. cum seqq.*, & *consult. 11. n. 8. lib. 2.*, *Barbat. cons. 75. lib. 3.*, *Bardellon. cons. 56. n. 11. versic. veritas tamen. Andreol. contr. 407. n. 39.*, *Marcian. cons. 1. num. 174.*, *Gall. cons. 61. n. 35.*, *Gargiar. cons. 45. n. 69. lib. 1.*, *Bellon. lun. cons. 74. n. 120. cum seqq. Campeg. de dot. p. 5. q. 69. in fin.*, *Mangil. de imput. q. 73. n. 10.*, & *q. 81. n. 45.*, *Bonden. collect. legat. 31. n. 109. & seqq. lib. 2.*

Tertiò principaliter cessat d. quęstio, quia Statutum Mutinę mihi supponitur confirmatum à Serenissimo Duce per viam legis generalis in toto, ac vniuerso eius dominio obseruandę, quo casu absque vlla hesitatione tunc operatur suum effectũ in quocumque loco sue iurisdictionis, *Bellon. cons. 74. num. 135.*, vbi quod, stante generali confirmatione, dicitur lex Principis, quę vim suam exercet in omnibus locis eius Ditioni subiectis, *Gob. de iur. intest. success. obser. 2. nu. 32.*

Quartò demum principaliter cessat d. quęstio, quia cum ex domicilio contracto Mutinę tam defunctus, quam agnati, qui veniunt ad successionē, & Mater ipsa, quę Mutinę nata fuit, sint Ciues Ciuitatis dominantis, & Terra Saxoli, in cuius Territorio sunt bona, subsit Ciuitati dominanti, intrat celebre *cons. 288. Soccin. n. 2. & seqq. lib. 2.*, qui vult, quod quando tam Defunctus, quam ij, qui veniunt ad successionem, sunt Ciues Ciuitatis dominantis, & locus, vbi bona existunt, subsit eidem Ciuitati Dominanti, successio reguletur ex prescripto Statuti eiusdem Ciuitatis Dominantis, quod *cons. Soccin.* tanquam sanam Doctrinam continens, sequitur *Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. q. 18. num. 69.*, & pluribus alijs sequacibus relatis passim amplexa fuit *Rot. Flor.*, vt videre est in *dec. 245. n. 33. inter collect. per Palm. Nep. tom. 3.*

Facilius autem speratur, pred. amplectenda fore à sapientissimis Patribus; Tũm quia Mater, & soror facilius excluduntur ex adductis rationibus, quàm Filia, vt distinguendo contrā Matrem, ait *Iason. cons. 80. num. 6. vsque in fin. lib. 2.*, *Curr. lun. cons. 9. per tot.* Tũm quoque quia mater, quę hodię ex capite forensitatis cum Statuto Saxoli vellet excludere agnatos, est Mutinensis; Vndē cum agnati Originarij Saxoli non concurrant cum Matre verē Saxolensi, eò minùs, etiã si spectandum elset Statutum Saxoli, vt pars prætendit, cum ipsis rigidē procedi posset, aut deberet.

Quare &c.

Lucius de Marefcottis Aduocatus Colleg. Bon.

Mense Archiepiscopalis d. Ciuitatis Consultor, & S. Congregationis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum Cardinalium R. Fabricę S. Petri de Vrbe in tota Legatione, & Diocesi Bononien. Commissarius, ac Generalis Auditor &c.

